

כא:

ואלו מגלחין פרק שלישי מועד קטן

עין משפט
גד מצוה

מסורת הש"ס

16 עין שמחות פ"ח
17 שמחות פ"ד
(א) חולין ג.

תורה אור השלם
1. תורת אלקויו בלבו
לא תמנעו אשריו
ההלים לו לא

הגהות הב"ח
(א) י"ט ד"ה לו הכי ט"ו
נמי משיב למאן דשאל ליה
הס'ד ואח"כ מ"ד ה"ס
מידע לה. הא דקתני כל
שלה אסור בשאלת שלום
ולמאן דלא ידע ושאל
ליה בתוך שלשה ימים
מודע ליה דאלג הוא ולא
מהדר ליה ל"ל.

הגהות מהר"ב
רנשבורג
אן י"ט ד"ה ר"ה אפי' וכו'
ר"ל כון וכו'. נתקן מיבת
בין וכו' כ"ל לענין
ור"ל כון דקתני ט"ז כ
ע"ה מוקמתו לר"ש והוא
שאל ומאן מתחין אלג
אי' לו ר"י מקל ה"ס
כ"ל וכן שהתחין
אלג דיוק.

מיוסף רש"י
אבל ג' ימים
הראשונים. של אילנות,
בא טקוקים קרוב. אם
לא היה אחר מן האילנות
נצית והיה טקוקים קרוב
בתוך מהלך יום אחד ויחלו
הוא לדעת בו ימים, אפי' ש
שאל ידע. חל אילנות עליו
ויכלד שיאל בתוך שלשה
ימים ומטה אלטמו מיום
ראשון יחורין ג.

קבר א מ"י פ"ה מהל'
אלג הלכה ח סג
עין דרנ"ג ט ט"ש ר"ד
סמן ט ט"ש פ'
קבר ב מ"י ט ט"ש פ'
הלכה ח ט"ש פ'
ט ט"ש פ' ט ט"ש פ'
קבר ג מ"י ט ט"ש פ'
הלכה ח ט"ש פ'
קבר ד מ"י ט ט"ש פ'
ק"ב ט ט"ש פ'
ק"ג ט ט"ש פ'
ק"ד ט ט"ש פ'
ק"ה ט ט"ש פ'
ק"ו ט ט"ש פ'
ק"ז ט ט"ש פ'
ק"ח ט ט"ש פ'
ק"ט ט ט"ש פ'
ק"י ט ט"ש פ'
ק"יא ט ט"ש פ'
ק"יב ט ט"ש פ'
הלכה ח ט"ש פ'
דרנ"ג ט ט"ש פ' סמן
שט ט"ש פ' ח.

רבינו חננאל
ח"ר אבל שלשה ימים
הראשונים אסור בשחיית
מלאכה ואפילו עני
המתפרנס מן הדקקה.
מיכן ואילך עושה בצנעא
בתוך ביתו, ואשה טוה
בפלך בתוך ביתה.
ירושלמי הבא מארה
לשכניו שהצרכוהו לאכל
לעשות ולאכול. ח"ר ג'
ימים הראשונים אסור
לילך לבית האבל. מיכן
ואילך הולך כדרכו ואינו
יורש במקום הנחמין. ג'
אלא במקום המתחמין. ג'
ימים הראשונים אסור
בשאיית שלום. והא
בשמינה בני ר' עקיבא באו
כל ישראל והספורים
הספר גדול, ובשעת
[פסיתרון] עמד ר' עקיבא
על הסל והאכל, ח"ר ג'
אזינו בית ישראל שמעו.
אפילו ביום חתים קבר,
מנוחם הוא בשביל כבוד
שעשיתם. ומה עקיבא
ל' יום לפירות רבינו יצחק והארץ
תורת אלהיו בלבו לא
תמנעו אשריו, וכל שכן
(ששכרם) (ששכרם)
כשלו. לכו לבתיכם
לשלום ויפיקון כבוד
רבים שאני ומשקני,
מיכן ואילך שואל ומשיב
כדרכו, והתניא המוצא
חברו אבל בתוך שלוש
יום מדבר עמו תנחומין
ואינו שואל בשלומו.
לאחר שלשים יום שואל
בשלומו ואינו מדבר עמו
תנחומין. מה אשתו ושאל
אשה אחרת כו'. הנה אין
שואלין אפילו לאחר
שבעה בשלומו. ופ"ק רב
אירי בר אבין אחרים אין
שואלין בשלומו שהוא
אין שרוי בשלום. אבל
הוא שואל בשלום אחר
שהן שרויין בשלום. ח"ר
אבל שלשה ימים
הראשונים בא במקום
קרוב מונה עמהן. ואמר ר'
חייא בר אבא אמר ר'
יוחנן. והוא שיש גדול
הבית.

מכאן ואילך עושה בצנעא בתוך ביתו. פי' בתוספת הרב
במתפרנס מן הדקקה קאי והכי משמע לעיל דקאמר לעיל
(ד' ט'): הקובר ממו ז' ימים קודם הרגל מונה ה' ימים אחר
הרגל ומלאכתו נעשית ע"י אחרים משמע דהאכל אסור כל ז' והתם
נמי לא שריין לעצמו שיהא עושה
מלאכה וה"ו תיבא בתוספת שמחות
(פ"ה) אלג כל ז' ימים אסור בשחיית
מלאכה הוא וכו' ובתמיו ועבדיו
ושפחותיו ובהמתו כשם שהוא אסור
לעשות לו כן אחרים אסורים ומלאכה
לו פי' חוק מיתמי הפוסים ומלאכה
האכזר מיום ג' ואילך עושה מלאכה
דוקא נמי שמתפרנס מן הדקקה
וצנינעא אלג אמרו חכמים תבא
מארה לשכניו כו' בר קפרא אומר
אלג בשלישי לא יעשה כן הניח בתוס'
הרב ולכאורה נראה לכיון דליפין
(ע"ל דף כ.) מוהפכתי חגיגה לאכל
מה חג ז' לעיני מלאכה אירי וגם
ה"ר"א מסופק דלמא אנו דוקא קאי
אלג ג"ס רבינו שמואל אמר דכל
אנשים קאי מדלא קתני מלאכה ואילך
עושה עני צנינעא ולא דכרישית:
מכאן ואילך הולך. פי' בתוספת
הרב ועל זה סומכים
צנאים צנח"ג בע"ז כאלו ואינו יודע
אם הוא מנהג טוב ומדבריו מנינו
למדון שמוכ"ט' כאלו כמו לאחר שלשה
ועסקא מינה לעיני תפילין כדפי' לעיל:
מדבר עמו תנחומין ואינו שואל.
קטני למה' מלאך ואילך
שואל ומשיב: **מתה** אשתו ונשא
אשה אחרת. משמע בתוך ז' יום
דאי לאחר ז' יום הכי קאמר אינו
רשאי ליכנס לביתו לדבר עמו תנחומין
הא כשאר מתים נמי אמרו אינו מדבר
עמו תנחומין ור"ך לאוקמי באין לו
ניס לפי ר"ת שמתיר לישא אשה
אחר שבעה ימים צנח"ג צנח"ג לו צניס
קטני עומת לישא מיד ולבעול אחר
ל' יום לפירות רבינו יצחק והארץ
בתוספת פרק קמ"א דתמנות (דף
ד. וש' ד"ה אלג אפ"ה) ונליקוטין
קמו בתשויה:
מקום קרוב. פירשו בהלכות
גדלות דהיינו פרסאות:
אפילו בא ביום שביעי טקוקים
קרוב. ור"ת והא מקל
היום ככולו וי"ל א' כון שלג עמדו
עדיין מתחמין מאלגן ויש נמי בפ"ק
דמתנות (דף ט.) ברכת אלגים
ענניה כל ז' ומתממה היינו ציוס
אי' י"ל מקל היום ככולו לא היו
נלגיה לעיני שום דבר דלאמתין
מנגילה בפ"ק (דף כ.) דשימור לילה
לא שימור הוא לעיני שבעה נקיס:
הלך

מזה שאני. כלומר הואיל ומזה להניח תפילין מצי להניח לאחר
בשני: אשה. אצילה עווה כפלך: אלג במקום המתחמין. סמוך
לאנלים: אפי' ז' ניס חפנים. קברתי מנוחם אזי מרוב כבוד
שעשיתם לי: ואם כשני עקיבא באהם הרי כמה עקיבא כשוק.
שלא הלכתי לנחמן: כ"ש שעכרסט
מצוה שאני ת"ר אבל ג' ימים הראשונים
אסור במלאכה ואפילו עני המתפרנס מן
הצדקה מכאן ואילך עושה בצנעא בתוך
ביתו והאשה טווה בפלך בתוך ביתה י"ת"ר
אבל ג' ימים הראשונים אינו הולך לבית
האבל מכאן ואילך הולך ואינו יושב במקום
המתחמין אלא במקום המתחמין: תנו רבנן
אבל ג' ימים הראשונים אסור בשאיית
שלום משלשה ועד שבעה משיב ואינו
שואל מכאן ואילך שואל ומשיב כדרכו
שלשה ימים הראשונים אסור בשאיית שלום
והתניא **מעשה** ומתו בניו של ר"ע כנסו
כל ישראל והספידום הספר גדול בשעת
פטירתו עמד ר"ע על ספד גדול ואמר
אחינו בית ישראל שמעו אפי' שני בניס
והתנים מנוחם הוא בשביל כבוד שעשיתם
ואם בשביל עקיבא באהם הרי כמה עקיבא
כשוק אלא כך אמרתם יתורת אלהיו בלבו
וכ"ש ששכרם כפול לכו לבתיכם לשלום
יכבוד רבים שאני מג' ועד ז' משיב ואינו
שואל מכאן ואילך שואל ומשיב כדרכו
ורמינהו **המוצא** את חברו אבל בתוך ז'
יום מדבר עמו תנחומין ואינו שואל בשלומו
לאחר ז' יום שואל בשלומו ואינו מדבר עמו
תנחומין: **מתה** אשתו ונשא אשה אחרת
אינו רשאי ליכנס לביתו לדבר עמו תנחומין
מצאו כשוק אומר לו בשפה רפה וככובר
ראש אומר רב אירי בר אבין והוא שואל
בשלום אחרים שאחרים שרויין בשלום אחרים
אין שואלין בשלומו שהוא אינו שרוי בשלום
והא מדקתני משיב מכלל דשייליגן ליה
ידלא ידעי אי הכי התם נמי התם **מודע** להו
ולא מהדר להו: **הבא** לא צריך לאודועינהו
ורמינהו **המוצא** את חברו אבל בתוך י"ב
חדש מדבר עמו תנחומין ואינו שואל בשלומו
לאחר י"ב חדש שואל בשלומו ואינו מדבר
עמו תנחומין אבל מדבר עמו מן הצד א"ר
מאיר המוצא את חברו אבל לאחר י"ב חדש
ומדבר עמו תנחומין למה הוא דומה לאדם
כלך אצלי שאני שוברה וארפאנה כדי
שחדע שסממנין שלי יפין לא קשיא **הא**
באביו ואמו הא בשאר קרובים התם נמי
ידבר עמו תנחומין מן הצד אין ה"ג ומאי
אינו מדבר עמו תנחומין כדרכו **אבל** מדבר
עמו מן הצד **ת"ר** אבל ג' ימים הראשונים
הלך

הלך